

COPYRIGHT NOTICE

This work shall solely be used for academic purposes and shall not serve any personal gain or commercial advantage. Further, distribution and/or reproduction in any form or means is not allowed without the permission from the author or publisher.

Ipaghiganti

si

Pastor Mesina!

THE PHILIPPINE COLLEGIAN

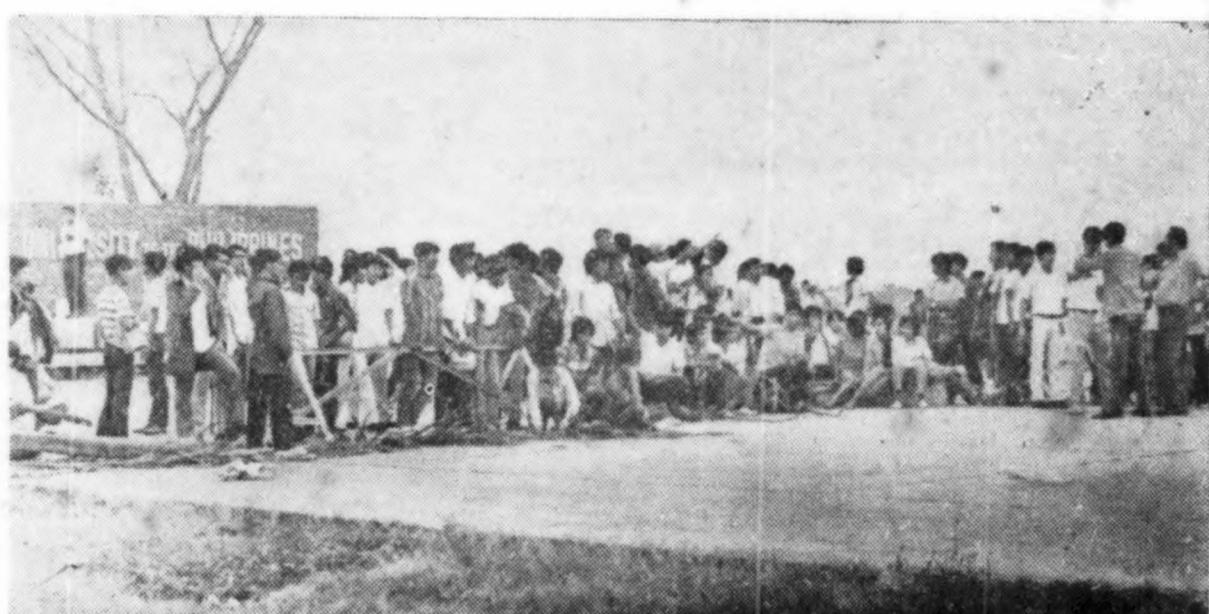
Official Weekly Student Newspaper of the University of the Philippines

Vol. XXIII New Series No. 23

Diliman, Quezon City

Struggle against
militarization
of the campus!

Huwebes, Feb. 4, 1971

Makikita sa larawan sa kaliwa, ang ginawang paglusot ng mga hukbong militar sa UP at pananakit sa sinumang maabutan nito. Namamayani ang batas ng baril sa halip na batas ng katwiran. Pinatunayan ng mga mag-aaral (sa itaas), ang kanilang katatagan nang buuin ng kanilang mga katawan ang isang barikada sa University Avenue. Patuloy nilang binigyang-diin ang pagtutol laban sa pasiya ng PCC. (Kuha ni Nory Palanca)

Sinalakay ang UP!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Idinaos, kongreso ng SDK

Matagumpay na iwinagayway ang bandilang pula ng pambansang himagsikang pangkultura noong Enero 30-31 sa Bulwagang Bonifacio.

Nagkasama-sama ang napakaraming balangay ng Samahang Demokratiko ng Kabataan sa kanilang Unang Pembansang Kongreso. Ang mga delegado ay nagbuhat pa sa iba't ibang paaralan, kalunsuran, at kanayunan.

Idinaing ng mga kasapi ang paninikil na kanilang naranasan upang tanggihan ng pangasiwaan ang pagdaos nila ng kongreso sa Pembansang Aklatan. Ang pagtaggi ay ibinaba noong Enero 29 lamang, kaya halos mabitin ang pembansang kongreso.

Binatikos ni Angel Baking, panauhing tagapagsalita na dating kasapi ng politburo ng CCP, ang militarismo, ang "democratic revolution" ni Marcos, at ang liberalismo.

"Ang estado ay ginagamit lamang bilang kasangkapan ng paninikil," sabi ni Baking.

Binigyan niya ng katanungan ang siniseridad at kakayahang

Martsa, itinakda

Itinakda ngayong 9 n.u. ni Padulong Salvador P. Lopez ang martsa sa Kongreso ng mga mag-aaral, propesor, manggagawa at mga naninirahan sa UP.

Ang planong martsa ay imungkah ni Lopez sa isang teach-in sa Palma Hall kahapon. Ayon sa kanya, isasagawa ang martsa bilang protesta sa pagpasok ng mga hukbong militar sa UP at sa banakot sa pagpapasara nito.

Inisa-isa ni Lopez ang kanyang paninindigan ukol sa mga kalus-lunos na nagaganap sa UP. Nagbunyi ang mga mag-aaral nang sumatig siya sa pagpapatuloy ng mga barikada bilang isa sa mga aktibista.

Upang maging imakatuwiran ng paglalagy ng mga barikada, may niya na iwasan ang pag-

administrasyon na maglunsad ng tinatawag na "democratic revolution".

"Mahirap malaman kung saan dapat ilagay ang mga liberal at moderate na mga samahan. Sila ay nagpapanggap na maka-masa ngunit sa katunayan ay naninibihan sa mga naghaharing-uri," dagdag ni Baking. Sinabi rin niya na ang mga ginagawa ng mga grupong ito, tulad ng pag-urong nila noong Enero 25 ay nagpapakita lamang ng oportunismo.

Bilang pangwakas, sinabi ni Baking na ang bawat mag-aaral

at mamamayan ay tiyak na sasanib sa pambansang demokratikong kilusan kung kanila lamang susuri ang tunay na katayuan ng lipunan.

Pinagtibay ng kongreso ang saligambatas ng SDK matapos ang mahabang talakayan at pagdraggad ng ilang susog at pagbabago. Binuo rin ang programa ng pagkilos para sa darating na tatlong taon.

Hinalal ng kapulungan ang 15 kasapi ng pambansang konseho. Kabilang dito sina Sixto Carlos (Sundan sa pahina 2)

435 eskolar, nahirang

Medina, Carolina R.; Pham, Ngoc Hiep; Saure, Romero V.; Zafarilla, Macrina T.

Arts and Sciences

Abela, Carlos A.; Abrera, Alcetas S.; Allen, Frederick Bruce; Altamarino, Noemi P.; Angara, Ma. Zenaida P.; Angeles, Rebecca A. S.; Baello, Ernesto B.; Balagot, Lorelei A.; Bernardo, Romeo L.; Caballero, Crispina O.; Can- (Sundan sa pahina 5)

UP Baguio, tinatakot

Ibinunyag kamakailan sa isang press conference ng mga lider estudyante ang "paghahari ng takot" sa UP Baguio. Isinalaysay nila ang kanilang dinanas na kalinutan sa mga kamay ng mga pulis at maton na umano'y inutusan ng isang kinatawan ng Baguio noong Enero 21 at 22 nang idinaraos ang pulong ng Pacific Asia of Travel Association (PATTA).

Ipinalayag ni Edelberto Villegas, isang guro sa UP Baguio na wala sa 50 porsiyento ang mga mag-aaral na pumapasok sa ka-

(Sundan sa pahina 5)

3 nabaril; 60 nasugatan

Barikada, winasak

Tatlong mag-aaral ng Pamantasan ang nabaril at mahigit na 60 ang nasugatan at nasaktan mula noong Lunes nang libu-libong estudyante ang nagtayo ng barikada bilang pakikiisa sa paninindigan ng mga welgitang tsuper laban sa pagtaas ng presyo ng mga produktong buhat sa crude oil.

Ang mga nabaril ay sina:

1. Pastor Mesina, 17, freshman, B.S. Zoology, NSDB scholar. Binaril siya ni Prop. Inocentes Campos noong 12:05 n.h. Pebrero 1 sa barikadang isinagawa sa University Ave. Malubha ang kaniyang kalagayan sa Veterans Memorial Hospital.

2. Leo Alto, 3rd yr., Pre-Med na estudyante. Tinamaan siya sa kaliwang pisngi na nagsulid sa shotgun ni Prop. Campos. Ipinagamot siya sa Infirmary ng Pamantasan.

3. Reynaldo Bello, 19, 3rd yr., estudyante ng Vet-Med. Tinamaan siya sa kanan bisig noong hapon ng Pebrero 2 sa sagupaan mga sundalo at mag-aaral sa Vinzons' Hall.

Nagsimula ang pagbabarkada sa University Ave. at Katipuran Ave. noong umaga ng Lunes bilang pagsuporta sa mga nagwe-welgang tsuper.

Hakbang ni Campos

Kasunod nito, isang propesor na hindi makapasok sa Pamantasan ang sumagupa sa mga estudyante, si Prop. Inocentes Campos ng Kagawaran ng Matematika. Gumamit siya ng shotgun sa pagbaril sa nasabing dalawang aktibista.

Ayon sa report, may dalang isang .22 rifle, isang .22 na pistola at isang shotgun ang propesor. Nagsuot muna siya ng helmet at bullet proof vest bago binaril ang mga aktibista. Dinakip siya ng pulis ng Pamantasan at dinala sa himpilan ng pulis ng Quezon city. Nang wala na si Campos, sinunog ng mga aktibista ang kanyang kotse at sinabukan ng pinturang pula ang kanang silid sa Faculty Center. Gayundin, binuhusan ng pinturang (Sundan sa pahina 5)

Tatlong sunud-sunod na araw na nilusob ng mga hukbong militar ang Pamantasan ng Pilipinas upang umano'y wasakin la-mang ang mga barikada.

Pagkatapos ng tatlong araw na boykotedo sa UP, isa na ang malubha at maraming mag-aaral ang mga nasugatan bunga ng wa-lang ingat na pamamaril ng mga kagawad ng Metrocom at QCPD.

Kapalit ng militarisasyon sa UP ang unti-unting pagpapalimot sa mas malaking isyu, ang pagtutol sa di makatarungang pagtataas ng halaga ng langis. Malinaw na ring walang layunin ang pamahalaan na lutasin ang kasalukuyang sigalot sa pamamagitan ng katwiran. Nilutas ngayon ito ng batas ng baril.

Patuloy ang pagbabanta't pananokot sa loob at labas ng pamantasan. Napag-alamang mga malaklang hukbo ang ipinadadala sa UP dahil sa ito umano ang sentro ng aktibismo at pagtutol.

LUNES:

Matapos tanggihan ng mga mag-aaral ang pagpasok ng kotse ni Propesor Inocentes Campos bumalik ang huli na may dalang tatlong armas at may suot na bullet-proof vest. Malubhang tina-nraan ng baril ni Campos sa noon ang batang batang eskolar na si Pastor Mesina at nasugatan din ang dalawa pang mag-aaral.

Matapos ito, tatlong ulti na nilusob ng mga hukbong militar ang pamantasan.

MARTES:

Maagang-maaga pa'y itinayo ng mga mag-aaral ang mga barikada kasama na ang labi ng nasunog na kotse ni Campos. Pumasok ang dyip ng MPKP kasunod ng mga nasusyan ng mga kagawad ng QCPD.

Sumani's na rin ang lakas ng Metrocom at nagbabalak na sabay sabay silang lulusob sa loob ng tatlumpung minuto upang alisin ang mga barikada. Sa pagkatao ito, nagsilabasan ang ilang mga propesor at mga kawani upang makiusap sa mga hukbo na huweg nang ituloy ang planong (Sundan sa pahina 5)

ANG KILUSAN

Paggunita sa Mendiola

Sinariwa ng mga mag-aaral ang alaala ng apat nilang kasamang pinatay neong Enero 30, 1970.

Buong tiyaga silang maglamay noong gabi ng Enero 30, matapos magmartsa mula sa iba't ibang pook ng tagpuan hanggang sa Plaza Miranda. Sa Ilokano, Ilongo, Cebuano, Pampangueño, at iba pang katutubong salita, sabay-sabay hilang inatake ang administrasyon ni Pang. Marcos at ang mga galamay nitong tulad ni Villegas.

Welga sa Sangleys

Sa Cavite, organisado na ang Pilipinong kawani. Ang Filipino Civilian Employees Association ang nanguna sa pagtutol sa pang-aabuso at di-pagbigay ng pantay na karapatan sa ating mga kababayang mga mapang-aping Amerikano.

Sa kanilang di pagpasok sa trabaho, agad silang ginamitan ng dating pamamaraan at taktika ng mga dayuhan. Hinarap sa kanila ang di-makatarungang probisyon ng US-PI Bases Labor Agreement na isinagawa noong Mayo 27, 1968 at ng Base-Union Collective Bargaining Agreement na isinagawa noong ika-28 ng Hulyo, 1969.

Tuloy ang Welga ng Tsuper

Gaya ng inaabangan, ang 7-day moratorium na dinagdagan pa ng ilang araw ay naging palabas at lutong-luto ng pamahalaan. Matapos ang satsatan, itinuloy ng Price Control Council ang pagtataas ng presyo ng krudong langis.

Di pa man ganap na napasimulan ang aklasan ng mga tsuper, marami na ang natakit dahil sa pamamahay-mahay ni Alkalde Yeba Villegas sa tangkang ganap na ipagbawal ang kaukulang pagkilos ng mga masang tsuper.

Ikinalat pa ang maling balita na labag daw sa batas ang pangangalap ng salapi, pagkain, at iba pang uri ng abuloy sa mga pribadong indibidwal, na isinasagawa ng mga mag-aaral at iba pang tumutulong.

Nagbarikada Muli

Bilang pakikiisa sa welgistan tsuper, nagtayo ang mga mag-aaral ng mga barikada sa lansangang kaharap o katabi ng halos lahat ng pamantasan at paaralan. Mismong mga bebot na naggaganahan at nakasutu-miní ay tumulong at nakibaka na rin. Sila ang bumuo ng production teams na naghanda ng pagkain at kagamitan ng pagtatanggol para sa mga kalalakihang tumanod sa mga barikada.

Pakikibaka sa Diliman

Ang mapaniil na anyo ng estado ay lalong luminaw nang pinaslang ng mga pasistang Metrocom at MPD atbp. ang lalong kabaataan noong Feb. 2 sa paligid ng Pamantasan ng Santo Tomas. Sila'y sina Rene Abrénica, Danilo Rabaja, at isang batang binilar sa likod ng mga pasistang unggoy. Nadagdagan pa ito ng marainihang pagaresto at panggugulpi ng mga mag-aaral, mamamayan at mga weliista. Sa pamamagitan ni Villegas, hinuli ang pinuno ng Pasang-Masda, si Atty. Lupino Lazaro, kahit na walang warrant of arrest.

Dahilan sa pagdagsa ng karahasan ng pinangangalandonan ng pasistang estado, lalong tumibay ang pagkakaisa ng lahat. Ang dati'y welga ng mga tsuper ng jeepney ay naging welga ng bayan. Ang dati'y barkada ng UP ay naging barikada ng Diliman at karatig. Magis sa Ateneo't Maryknoll ay nakikibaka ang mga mamamayan laban sa mga pasista, tulad na rin ng pakikibaka ng mga mamamayan ng University Belt. Ang nagkakaisang hanay ay di natakit sa mga armadong butete at sa mga hungkag na ahente bagkus ay lalo pang nagtulungan upang ipagtagtanggol ang Pamantasan.

Ang mga pillbox ay nadagdagan ng mga incendiary bombs, ana'ng atip ng mga bulwagan ay tinauhan ng maraming mga mag-aaral na nagwawagayway ng mga pulang bandila ng pakikibaka. Pati ang mga aali-aligid na paro-paro ng Sandatahang Lákas ay hindi makikot ng napakababa dahilan sa pagkatakot sa mga kuwit na napakuntiyra sa kanila.

Ang Bulwagang Vinzons ay tinangka nilang kunin noong Feb. 2 at 3 upang itaboy lamang ng mga matatapang na tagapagtanggol ng Pamantasan ng Pilipinas. Hindi makapasok ang mga tuta dahilan sa mahuhusay na barikada.

Ang pamamaril ng mga ahente't kagawad ng Metrocom, SPD, QCPD atbp. ay sinagot ng mga kuwitis, pillbox at molotov. Ang pagsugod nila'y sinagot ng paglusob ng nagkakaisang hanay.

Dahilan sa pagtulong ng masa na nagbibigay ng lahat ng kanilangan ng mga tagapagtanggol, lalong tumitibay ang bawat isa sa pakikibaka. Ang mga oportunistang burukrata-kapitalista tulad nila Aquino, Laurel, Kalaw atbp., ay hindi binigyang pansi nang sumipot sila sa Pamantasan noong Feb. 3, bagay na nagbabadya lamang ng tumataas na kamulatan ng mga mag-aaral ng Pamantasan.

Hangga ngayon, ang mga panduduro ng estado'y walang magawa, hindi makaandar ang kanilang propaganda; hindi makabataat ang kanilang mga alipures.

* Kagaya ng mga mag-aaral, ang mga mangingisid'y naguumpisa nang makibaka. Sila'y nakatakdang lusubin ang Malakanyang sa pamamagitan ng Ilog Pasig ngayon, Enero 4. Ang demonstrasyon ay itataguyod ng Free Federation of Fishermen of the Philippines. Inaabangan matitigat at matutuliro na naman ang punong pasistang papet ng impoyalismong kano dahilan dito. — A. Celeste at M. Benanig

The last time I saw Mon

• Fernando T. Barican

The last time I saw my good friend Mon Puno the action was taking place at the AS and Mon was heading the wrong but safe way surrounded by 10 bodyguards. Mon, its all right, you can stop running now.

Speaking of Mon, there is no truth to the rumor that J. D. Constantino has nominated Mon for the 1971 Ramon Magsaysay Award in the Student Activism Category. Neither do I believe that just because Mon has repeatedly attacked the students in his now famous Daily Bulletin Menzi press release corner, Malacañang has slated him for a job as Assistant Press secretary. Perhaps Mon, just a few press releases more will clinch the job for you. So keep trying.

Can't Mr. Marcos secure any more Doves that he has to rape an entire University to satisfy his perverse desire? His boys—Melchor, Abad Santos and Ponce Enrile—have repeatedly threatened to close down the University. We are resolutely oppose to this. The State University must be close to the fascists but be open to the people. UP can only function if the military keeps out. How can there be classes with the Metrocom behind every door?

The military misread the Jan. 25 and 30 rallies which were peaceful. They thought that they could easily scare the students by mere threats. When they found out otherwise, brute force was

used. But the University was not to be intimidated. The flags of freedom fly over UP. And the news, listen to Radio DZUP, 1410 KC on the dial.

The most degrading thing I have seen is the sight of former Dean Vicente Abad Santos, now the Marcos Minister of Injustice, debasing himself in the hope that he will be awarded with a Supreme Court justiceship in the future. The Ponce Enrile story and senatorial ambition is already well-known. Melchor joined the ranks of the DBP governor Ty in the well paying job as member of the DBP board. Is it surprising that these three are headliners? Their purse and their futures are assured by canine devotion to their boss.

Anything written in this column is, at best, footnote to history. Nothing could describe the events and situation at UP. Perhaps for those who were not there, try to be there next time. There are many things to be done: man the barricades, supply the defenders, reinforce the medical aid units, coordinate legal assistance, secure food and refreshments from the community, learn to operate the radio, be a lookout, organize a transportation or communication section. There is much to be done, and initiative is needed from those who are still not at the University, manning its defenses.

One of the important needs is

the look out system. This Wednesday afternoon, some of us kept on moving around to find where the police were. Unfortunately we don't have a helicopter. So the next best thing is the early warning system devised by those people on top of the building, particularly AS and Engineering.

UP will never be the same. AS has no chairs left at all. The storerooms of chemistry are ban of chemicals. The streets are covered with a succession of barricades. The walls are painted with slogans. Curtains have been used as fuses for molotov. The campus residents have been through a period they have never before witnessed. The net effect has been to radicalize many and rid many of their illusions.

Notes... There are those who have suggested that UP be named the Diliman Commune. This is the centennial of the Paris Commune 1871-1971. The commune lasted two months, from March to May... There are agents in civilian attire around. Beware... the AFP helicopters couldn't come as close to the ground as they did last Tuesday. The firecracker missiles took care of that... We now have a motorcycle with a sidecar. On Wednesday night an agent and Metrocom man were scared away when they were accosted leaving behind their transportation.

Martsa...

(Buhat sa pahina 1)

pula ang Oblation bilang pagpalalagay ng mga barikada, ipinayo niya na iwasan ang pagpalalagay ng mga barikada sa University Avenue. Isa pang hakbang binanggit niya ay ang pagpapahayag ng pagtutol sa ginawang paglusob sa pamantasan.

Inamin ng pangulo na noong Peb. 2, siya at ang ilang mga propesor ay alinlangan pa sa mga ginagawa ng mga mag-aaral hanggang sa nakita nila mismo ang walang pakundangang paglusob ng mga militar. Ngayon, anya, ang mga propesor ay panig na sa mga mag-aaral.

Ibinunyag din niya na ayon sa mga Metrocom at QCPD, hindi na sila makakaurong dahil mapapahiya sila sa paglusob sa UP noong Feb. 2. Nagpahayag siya ng pagkalungkot dahil sa pagpapahalaga ng mga hukbong militar sa kanilang kataasang-loob kaysa sa kapayapaan sa pamantasan.

Samantala, napag-alamang nahati ang mga mag-aaral at hindi malaman kung sasama o hindi sa martsa sa Kongresong itinakda ni Lopez para ngayon. Ayon sa iba, mananatili sila sa pamantasan upang bantayan ang mga barikada.

Idinaos, kongreso...

(Mula sa pahina 1)

Jr., Chito Sta. Romana, Rey Vea, Mario at Judy Taguiwalo, Max Lim, Tony Hilario, Tony Gil, at Bebet Gillera.

Binigyan ng parangal si Fernando Catabay, isang kasapi ng SDK na pinatay ng mga armadong galamay ng estado noong nakaraang taon. Itinanghal ang "Bandilang Pula", isang rebolusyonaryong dula. Nagsalita at nagpahatid ng mapaghimagsik na pagbati si Nonie Villanueva ng Kabataang Makabayan, ang kapatid ng SDK.

Makikita ang may dalawampung shell ng punglong napulot sa paligid ng kotsé ni Prop. Campos malapos dakipin ang huramentado. (Kuha ni Nory Palanca).

Walang magawa

Paliwanag ng Security

"Wala kaming magawa. Pinaputukan ni Campos ang lahat ng lumapit sa kanya. Ang aming malilit na armas ay walang laban sa kaniyang rifle."

Ito ang pahayag ni Kap. Henry Callanga, Assistant Operation Officer at Field Supervisor of Morning Shifts bilang paliwanag kung bakit hindi agad hinuli ng UP security forces si Prop. Inocentes Campos. Si Kap. Callanga ang namahala sa mga pulis ng UP sa University ave. noong maganap ang pamamaril ni Campos noong Pebrero 1.

Ayon kay Kap. Callanga, siya at ang kanyang mga tauhan ay hindi makagalaw sapagka't sila ay "naipit sa pagitan ng pamamaril ni Campos at paghagis ng mga pilbox ng mga estudyante." Kahit na daw mayroon silang sapat na armas upang ilaban sa rifle ni Campos hindi naman daw mabari si Campos sapagka't maaari daw silang asuluhin.

Sumakay na lamang sila sa dyip upang makapagküli at malapitan si Campos. "Kami ay hindi mga 'superman' upang humarap sa

mga bala ni Campos," dagdag ni Kap. Callanga.

Matapos nilang hulihin ang mapaya si Campos dinila nila Campos sa himpilan ng pulis sa UP. Nguni't sa kanilang pangamba sa maaaring gawin ng mga mag-aaral dinala na lamang nila si Campos sa himpilan ng pulis ng Quezon City.

Tungkol naman sa pagpaputok ng baril ng mga pulis sa himpawid bago mangyari ang pamamaril ni Campos pinahayag ni Kom. Oscar Alvarez ng pulis ng QC na ito ay pagtagtanggol lamang sa kanilang sarili. Ayon sa kanya dalawang pulis, si Pat. Pablo de los Reyes at Pat. Conrado Velez ay nabato. Nag-imbas ng batuto ang isa sa kanila ngn't wala naman daw tinamaan. Nagkaroon ng kaguluhan at pagpaputok ang ilang pulis sa himpawid.

Sinabi pa ni Alvarez na may apat na tauhan niya ang nasugatan. Ayon din kay Alvarez total ng iniutos ni Pangulong Lopez na tanggalin ang mga barikada na mga mag-aaral.

Scholarships

Ipinahayag ng Tanggapan ng Student Affairs ang pagbubukas ng aplikasyon sa "Eduardo Co-seteng Memorial Scholarship-Study Grant." Kinakailangang ang mga aplikante ay nasa ikalawang taon (sophomore) sa pamantasan at may mga sumusunod na katangian:

- Mayroon siyang antas na "2.75" o mas mataas dito noong nakaraang semestre sa lahat ng kanyang asignaturang di bababa sa 15 yunits o sa pangkaraniwang dami ng yunits sa kanyang kurso.
- Di siya nagkaroon ng antas na "5", "4" o "Inc." na di pa nakokompleto bago dumating ang registration period.
- Di pa siya napapailalim sa

hakbang na pangdisiplina.

Kasama sa scholarship ang buuuang butaw ng matrikula, panggatos para sa aklat na halagang P100 bawat semestre at buuuang sahog na P180.

Ang pagsusulit para sa natural grant ay gagamapin sa Feb. 12 sa tanggapan ng Division of Counselling and Guidance. Kailangan din ang P5 bilang bayad sa pagsusulit.

Maaaring makakuha ng application forms sa Scholarship and Financial Assistance Service Silid 303, Vinzons Hall. Ang laban hat ng aplikasyon ay dapat malibigay sa tanggapang nabanggit nang hindi lalampas sa Feb. 8 Lunes.

UE, Aaamson; Tinalo ng UP

ingka ng UP ang UE, 5-0, Linggo, Enero 31, sa ikatlonggo ng aksyon sa UAAP 1 sa Rizal Memorial.

Iong sunod na panalo ito a koponang UP, ang nagtagal na kampeon.

Iun Sornito na naman ang na sa forwards ng Maroons waratin ang depensa ng Sa kanyang magaling na at feeding sa kanang giuhos ang pag-atake sa UE Natapos ang unang hati sa na 3-0.

Iarangan naman ng basenatikman ng State U ang unang panalo laban sa son noong ring linggo.

Ing inspiradong UP team ang gta sa Adamson nang matang huli, 17-7.

Pangalawang pitcher, si Danny Corz at Eddie Camurungan, ang

ginamit ng UP upang supilin ang Ad U batters. Bukod rito, bumana din nang husto ang mga hitters ng Maroons tulad ni Alex Banas upang tambakan ang Adamson.

Samantala, Adamson ang kalanban ngayon, Miyerkoles, Pebrero 3, ng UP sa Inter-Collegiate Basketball Tournament, sa Rizal Memorial.

Ang UP ay nakabakret sa Southern Area ng Manila. Malalakas na team ang makakalaban ng UP sa grupong ito tulad ng Letran Knights, kampeon ng NCAA.

Sina Siegfried Guerrero, Rudolfo Villareal, at Ruperto Acuña, mga datihang manlalaro, ang magdadala sa Maroons. Susupotahan din sila ng mga maaasa-hang rookies tulad nina Sunny Co at Carlito Allado.

TORNEO NG URUS

sa Lunes

Isang torneo sa chess, ang 1971 UP Chess Open sa pamamahala ng UP Chess Club, ang sisimulan 6:30 n.h., Lunes, Pebrero 8.

Inaanyayahan lumahok ang lahat ng inaakalang may kakayahan sa larong ito. Makukuha ang mga porma sa paglahok sa sinumang kasapi ng UP Chess Club.

Ang butaw sa paglahok ay P2.00. Hindi na kinakailangang magbayad dito ang mga kasapi sa naturang club.

Ipagbibigay-alam, at ipamamahagi sa mga sasali ang mga reglamento ng torneo bago dumating ang Pebrero 8. Ang mga kalahok ay hinihilingang magdala ng kani-kanilang chess sets.

Para sa iba pang mga detalye, mangyari lamang makipag-ugnayan kay Ginoong Dave Climacosa, UP Ext. 583.

MAIIKLING BALITA

5 konsehal, naglakbay

Limang mag-aaral ng Pamantasang nagtungo kamakailan sa mga bansang Silangang Europa.

Sila ay sina Guillermo Lingad, Reginald Velasco, Danilo Dequito, Victor Sumulong ng Sanggunian ng mga mag-aaral at Victoria Sy-cip.

Hustong 75 araw o 2½ buwan ang paglalakbay na ito. Dadalawin nila ang Bulgaria, Hungarya, Czechoslovakia, Rumanya, Ostrea, Rusya, atbp. Ang paglalakbay na ito ay itinaguyod ng pamahalaan sa pamantasan.

ISWCD

Simula Feb. 1, 1971, si Gng. Luz A. Einsiedel, direktor ng Institute of Social Work and Community Development ay nasa leave of absence.

Kamakailan, nagbotohan ang mga guro ng Surian para sa pansamantalang Officer-in-Charge. Patas ang labanan sa halalang ito noong Enero 29. Ang mga kandidatong lumabas ay sina G.

Ramon Eduarte, Gng. Esther Viloria at Gng. Flora Celi Lansang. Tie ang mga ito, 7 boto sa bawa't isla.

Para sa pagpili kung sino sa kanila ang mahihirang na pinuno ng tagapagpaganap, hinihintay na lamang ang kapasiyahan ni Pangulong Salvador P. Lopez.

Barefoot in the Park

Magtatanghal ang Delta Lambda Sigma ng isang dulang "Barefoot in the Park" bilang pagdiriwang ng kanilang ika-25 na anibersaryo. Ang dulang ito ay islamang sa serye ng mga pangkultura at panlipunang pagtatanghal ng Delta Lambda Sigma kaugnay ng pagdiriwang.

Gaganap sa dula sina Fernando Barican, Judith Gutherford, Marie Magno, Nelson Navarro, Oscar Palabyab at Sonia Valeniano, isang propesor ng drama sa UP at direktor ng dula.

Ang kikitain ay gagamitin sa scholarship program ng Delta Lambda Sigma at para sa pagtataas ng UP Students' Legal Aid Clinic.

Radio Diliman: A new style of protest

• Eduardo T. Gonzalez

DZUP fell into the hands of the rebels yesterday afternoon—thanks to the combined efforts of science and engineering activists and professors, and not to forget, the radio technicians. Malaya, Radyo ng Demokratikong Komunidad ng Diliman—that's how it's called at this moment.

So the Diliman Commune had its first taste of a free radio, finally. It was an instant sellout in the academic community, to the understandable chagrin of Radyo Patrol. All were eagerly tuned to fourteen-ten kilohertz, now and then listening to a fiery rhetoric, now amused by impromptu singers chanting the Internationale with occasional fits of discord, now kept alert by on-the-spot reports of Metrocom movements.

Radio Free Diliman as a novel style of protest did one thing: maneuvered behind the barricades became better synchronized. Phone calls from sympathizing residents effectively checkmated every move of plainclothes troopers who roamed the campus. And food poured generously from far-flung areas as a result of direct appeals by the rebel announcers. To cap it all, a public service portion assured worried parents their activist kids were still up and kicking.

The University appeared, the last in grueling days, like a mini-battleground. Molotov cocktail centers sprang sporadically in the campus. The chemistry and physics departments became instant chemical supply depots. Kamia Residence Hall provided the food rations for fatigued student veterans of protest. Medical teams set up first aid clinics in safe, isolated spots. It was a moment when everyone lost whatever was left of his nostalgia for good old rustic UP.

Coeds seemed to have abandoned their feudal moorings during those tense hours. They were not confined in the dorms cooking for the male activists; now and again they would firmly man the barricades with their male comrades, handily hurl molotovs at the rushing Metrocom bastards, and bare out on top of their voices epithets that would shatter the Savile Row finesse of cultured taste. Women libs had a heyday showing they were no pushovers.

Our latest slogans, courtesy of a Diliman communard:

A pillbox in the hands of the masses is an atom bomb!

The University is closed to the fascists, but open to the students.

Long live the Diliman Commune!

Now comes Fr. Ben Carreon, OMI, Manila Times columnist, claiming that Prof. Inocentes Campos "may as well represent the silent majority in the citadel of student power." Fr. Carreon continues, "the case of Campos is significant even for students of constitutional law. Now the issue is brought to public attention. Is the personal right of free movement prior or secondary to the right of public dissenters? Do organized student groups acquire a mantle of authority in a public domain over and against constituted authority and the other citizens outside their immediate group to the point that the latter can be restricted from Public grounds?"

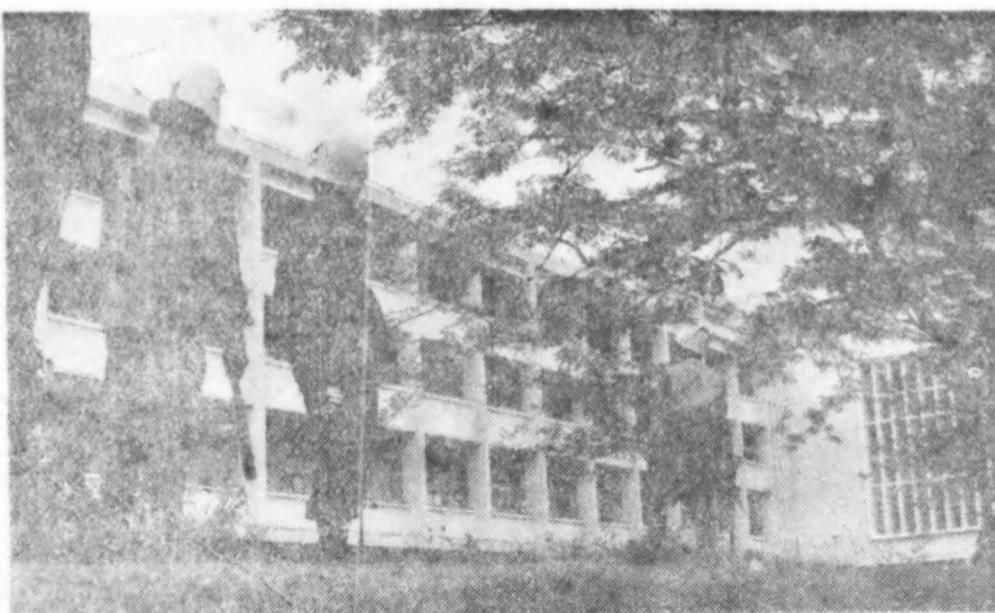
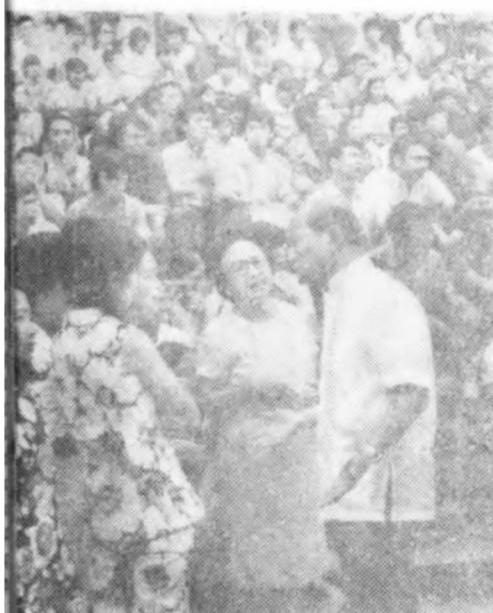
Finally: "What Prof. Campos and the opposing groups may have accomplished is to catalyze opinion and precipitate action..."

Either the guy is barking at the wrong tree, or in as serious a mental state as Prof. Campos himself. Mon Puno must be titillated by this latest addition to his fans club.

SCUP Pamunuan nanumpa

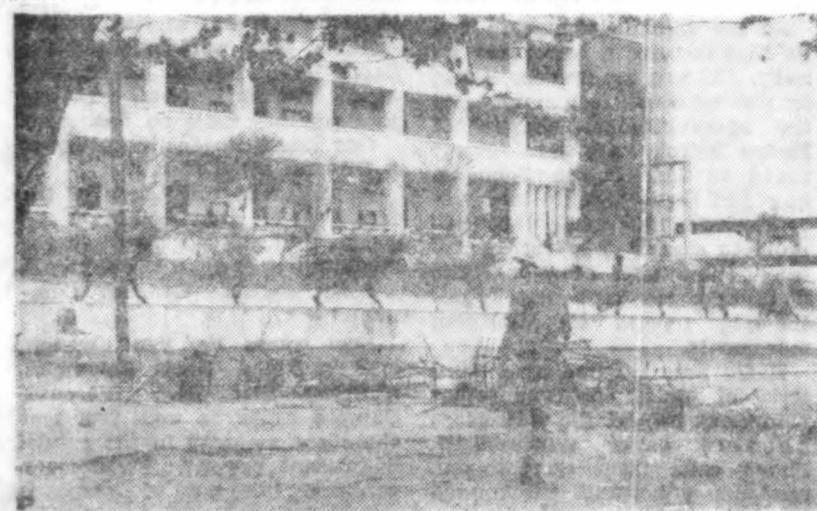
Idinaos ng Sociology Club ng UP (SCUP) ang panunumpa ng iga nahalal sa pamunuan at ng iga bagong kasapi noong Enero 31 sa Kamias Road, Quezon City. Ang mga nahalal ay sina Fatima Salih, pangulo; Mona Shotell, pangalawang pangulo America Mendoza, kalihim; Alice Apido, pangalawang kalihim; Pilar Avellana, ingat-yaman; Maourdes Velasco, pangalawang ingat-yaman; Emilio Padre, PRO t bus manager.

Ang dalawampu't anim na bantog kasapi ay ang mga sumusulid: Asuncion Abaya, Carmencita Alcoleba, Norman Aliga, Edgar Bacus, Roberto Betia, Jr., Dave Allan Bravo, Robert Caces, Nardo Buena, Rosalina Calairo, Carina Cruz, Carlos Dumiao, Donato Encienda, Edna Garcia, Romeo Guzman, Fe Icasas, Lillian Ignacio, Melvin de Jesus, Fred Magdalena, Margaret Montebon, Rita Paraiso, Ronaldo Rogel, Sesenia Salmingo, Dahlia Serion, Plaridel Vera Cruz, Butch Liban, Argeo Sales. Ang tagapayo ay si Bb. Ester de la Cruz.

WEDNESDAY: We assembled at the AS once more to discuss plans and procedures for action. President Lopez is with us discussing his "great conversion", when from the engineering building and behind came this horde of white-topped, green-uniformed, yellow-bellied, armalite-toting, bulletproof-vested "defenders of law and order."

And we (ladies included) are off to our positions—assembling molotov cocktails and getting together makeshift barricades. At 4:30 p.m., they charge from the area XI side, but four rounds from our rocket launchers and they disperse. We will stay here if they remain. (Photos by Nory Palarea)

A UNIVERSITY UNDER SIEGE

TUESDAY: The Huns march down University avenue, a student prepares for battle, the barricades are raised, the molotovs are readied. The skirmishes begin. Vinzons Hall is defended, captured, retaken; Kamia and Sampaguita are tear-gassed; fascist gloats over AS barricades.

But we are as fish in the ocean. The next day we do battle again and our

dictum will be: when the enemy attacks, we retreat; when the enemy rests, harrass; when the enemy retreats, we advance. Our barricades will be higher; the red flag of struggle will wave more gloriously over AS, over Eng'g, over the main library; our unity will be greater, the harsher are suppressed. The enemy is indeed a paper tiger! (Photos by Nery Palares)

Dear Editor:

We do not equate "rule of law" with peace. Violence may, under certain circumstances, be "the rule of law." To some fellow patriots who have asked me to write on the legal aspects of today's activism, Professor Vicente Sinco, who occasionally finds himself being quoted by our Supreme Court, has this to say, thus:

"We have seen that the state as a legal person generally acts through its government. It sometimes happens, however, that the people rise in revolt against the existing administration and through force or threats succeed in altering the constituted organs of govern-

ment. From the point of view of the existing constitutional plan, that act is illegal; but considered from the point of view of the state as a distinct entity not necessarily bound to employ a particular government or administration to carry out its will, it is the direct act of the state itself because it is successful. As such, it is legal for whatever is attributable to the state is lawful. This is the legal and political basis of the doctrine of revolution." (Italics supplied) (Sinco. Philippine Political Law, 11th ed.)

MARLO T. CRISTOBAL
College of Law

435 eskolar...

(Buhat sa pahina 1)

las, Manuel M.; Chan, Ma. Teresa M.; Chavez, Luzeta J.;

Chen, Yang Kwong; Chua, Carlos Jose; Chua, Lily T.; Chung, Wilton Chu; Coronel, Ramon G.; Crisol, Roberto B.; Cruz, Ma. Rosario S.; Demigillo, Eugene A.; Jr.; Dominguez, Agnes B.; Encarnacion, Elisa Nadya L.; Fernandez, Lourdes D.; Gastardo, Ma. Cecilia C.; Go, Singco, Margarita G.; Gomez, Cesar V.; Gregorio, Rosario G.;

Guerrero, Milagros F.; Gutierrez, Joaquin C.; Hao, Chong Hoc; Herrera, Victoria Lourdes W.; King, Rosemary L.; Katerro, Luis Esteban; Latorre, Roberto A.; Lim, Elizabeth Q.; Lim, Elizabeth Q.; Lim, James King; Lopez Corazon V.; Lucindo, Alice M.; Manlapaz, Enrico L.; Mariano, Zenaida B.; Martinez, Beverly F.; Nicdao, Erlinda N.;

Ong, Irene L.; Pagaduan, Carol C.; Peralta, Belinda M.; Prudente, Virgilio Y.; Poethig, Richard S.; Quindoza, Lilia C.; Ramirez, Silverio A.; Reyes, Valentín A.; Rodriguez, Luisa P.; San Victores, Mercedes L.; Sia, Isidro C.; Sumabat, Ma. Socorro B.; Sy-cip, Victoria; Teehankee, Enrique Y.; Tiu, Gregory Y.; Viegemann, Rizalina S.

(Graduate)

Clancy, Eugene W.; Fairchild, Joan Ellen.

Business Administration

Kwong, Alfred C.; R. de Luzuriaga, George M.; Makasiar, Eleanor Lynn S.; Martinez, Gracia R.; Uy, Emmanuel E.; Ventura, Victor F. B.

Dentistry

Lim, Elizabeth.

Economics

dela Cruz, Rosalinda M.; Ramirez, Teresita R.; Singson, Mamerto C., Jr.

Education

(Graduate)

Rex, Desideria R.; Rusgal, Milandre B.; Soncuya, Amelia L.; Wright, Scott Mathews; Ambata-II, Josephine P.

Engineering

Co, Alberto; Lam, Charn Kiat; Sison Tan; Tan, David Y.; Wu, Lillian.

(Graduate)

Jovellanes, Andrie L.

Barikada...

(Buhat sa pahina 1)

aglusob. Nang sila'y mabigo, lutab si Pangulong Lopez ngunit hindi rin siya pinakiggan.

Pagkaraan ng walong minutong ultimatum, nagsimula na ang paghalagis ng mga tear gas at pamabato naman sa kabilang panig. Pinulot ng mga mag-aaral ang mga tear gas bombs at ipinukol sa mga hukbong militar.

Tatlong mag-aaral ang nadakip sa bowling alley at tatlito rin sa Vinzons. Samantala, nabaril sa kanang bisig si Reynaldo Bello, mag-aaral sa AS. Bago kumagat ang dilim, hinagisan ng tear gas ang Sampaguita at Kamia residence halls nang tugisin ang mga pinaghiihalaang nagtago roon. Bunga nito, maraming mga babae ang mag-aaral ang nasaaktan.

Muling pinatataas ang mga barikada ng mga mag-aaral. Habang nagsasalita sa isang teach-in si Pangulong Lopez, pumasok sa kampus ang walong dyip at dala-wang trak na lulan ay ang mga huk-

3 nabaril...

(Buhat sa pahina 1)

pakita ng kawalan ng katarungan sa Pamantasan at sa bansa.

Napag-alaman kamakailan lamang na nagharap ng bintang na bigong omisidyo o frustrated homicide charge ang pulis laban kay Campos. Ayon din sa balita pinag-aaralan ng Piskal Justiniano Cortez ng Quezon City ang posibilidad pa magharap ng bintang na coercion, arson at bigong omisidyo laban kay Pangulong Salvador P. Lopez kaugnay sa pagtunog ng kotse at pagbaril kay Mesina. Kung si Mesina ay mamamatay, haharapan si Campos ng bintang na omisidyo.

Samantala, binatikos ng mga aktibista ang pamamasista ni Campos. Sinabi nila na nag-uugat ito sa ating mala-piyudal at mala-kolonyal na lipunan. Tinulis din nila ang security force ng Pamantasan.

Sinabi ni Ericson Baculinao, Tagapangulo ng Sanggunian ng Mag-aaral, ang pangayaring isnagawa ni Campos ay "premeditated". Ayon din sa ulat, noong Enero 23, sa pulong ng Sanggunian ng Pamantasan, sinabi ni Prop. Campos ang sumusunod: "The thing to do about these students nowadays is to shoot them down."

Dumating ang mga Metrocom at pulis ng Q.C. nang bandang ika-4 n.h. Tinutugis nila ang libu-libong estudyante sa University Ave. ng tear gas, pillbox, batuta at armalite. Nagsitakbuhan ang mga estudyante sa bukirin patungong Dalubhasaan ng Vet-Medicine at sa Asian Labor Educational Center (ALEC). Maraming inaresto, binugbog at nasugatan sa pangayaring ito.

Pinasok ng Militar

Nagsimula ang ikalawang araw ng wega at boykoteo ng teach-in sa AS steps at pagbabarikada. Binatikos dito si Pangulong Marcos bilang pangunahing pasista. Sa kabilang panig, isang grupo ng mga guro, non-academic person-

Dumating ang mga Metrocom at pulis ng Q.C. nang bandang ika-4 n.h. Tinutugis nila ang libu-libong estudyante sa University Ave. ng tear gas, pillbox, batuta at armalite. Nagsitakbuhan ang mga estudyante sa bukirin patungong Dalubhasaan ng Vet-Medicine at sa Asian Labor Educational Center (ALEC). Maraming inaresto, binugbog at nasugatan sa pangayaring ito.

Pinasok ng Militar

Nagsimula ang ikalawang araw ng wega at boykoteo ng teach-in sa AS steps at pagbabarikada. Binatikos dito si Pangulong Marcos bilang pangunahing pasista. Sa kabilang panig, isang grupo ng mga guro, non-academic person-

Inilarawan ng 12 mag-aaral ng UP Baguio na dumating sa Maynila noong Miyerkules, Enero 27 ang "kamatayan ng pagtutol" sa nasabing lungsod. Nabatid na bukod sa pambubugbog ng mga mag-aaral, aktibista man o hindi, ang mga ito'y tinatakot at pinagsabihan na "mabilisang kayo sa listahan ng mga 'unsolved cases' kung hindi kayo titigil."

Binatikos din ng mga lider mag-aaral ang umano'y 'news blackout' tungkol sa nangyari sa kanila sa harap ng Pines Hotel noong Enero 21. Nagpahayag ng pagkalungkot si Bembo Afable, opisyal ng KM-Baguio na ang "inaasahan naming mga peryodista ay hindi tumupad sa kanilang tungkuling ibunyan ang kalupitan at pagsikil sa mga kapatagan ng mga demonstrador."

Pinahayag din ni Afable na dumaraan lamang ang 6 na kasapi ng KM sa harapan ng Pines Hotel buhat sa isang piket sa St. Louis University nang bigla silang salakayin ng mga armadong lalaki. Ibinunyag ni Caridad Panlasi-gui, isang eurom dinakip sa naturang pangayari na ipinag-utos ng hukmang lokal ng Baguio na dakpin ang 34 guro't mag-aaral sa nasangkot sa insidente. Ipinag-utos ang pagdakip nang hindi sumipot ang mga kinaukulanan sa hearing noong Enero 29 kinatawan lamang sila umano ng kanilang mga abogado.

Ayon naman kay Aogado Agabin ng administrasyon, walang sapat na batayan ang utes na dakpin ang 34. Ang bintang sa 34 na "breach of peace" umano'y isang magaang bintang lamang. Sinabi ni Abogado Agabin na ayon sa batas, maaaring katawanin ng abogado ang nasaakdal sa mga kasong magaang ang bintang.

Tungkol naman sa banta ni Al-

namumunuan ni Justice Secretary Vicente Abad Santos na buwagin ang barikada.

Sinabi ni Kol. Tomas Karingal, ang hepe ng QCPD na siyang inatasang gumiba sa barikada. At kung siya'y mabibigo, kokontrolin ng PC sa utes ng Malacañang ang pulisia ng Quezon City.

Tuloy ang barikada

Ayon kay Rev. Mequi ng UP Protestant Chapel dumating ang isang telegrama para sa mga sundalo na nanggaling sa Malacañang na nag-uutos na iusubin ang Pamantasan. Ginanap ito noong umaga ng Miyerkoles.

Samantala, nagpatuloy ang pagbabarikada. Libu-libong manggagawa, guro, estudyante at guro ang dumagsa sa harap ng Dalubhasaan ng Sining at Agham.

Nagpahayag si Pang. Lopez ng pakikilang damdamin sa mga mag-aaral ng Pamantasan. Nawawagan siya sa lahat na makiisa at pag-ibayuhin ang lakas at gitang laban sa pasismong militar.

Ipinahayag din ng Pasang-Masda ang kanilang pagsuporta sa nagkakaisang hanay laban sa puwersang militar.

Bandang 2 n.h., hinawakan ng mga estudyante ang DZUP. Kasalukuyang ginagamit ito sa pagpapataas ng kamulatan ng masang Pilipino sa tunay na kala-gayan ng bansa.

Dumating sina Sen. Benigno Aquino, Sen. Eva Estrada Kalaw at Sen. Salvador Laurel nang 5 n.h. Ipinahayag nila ang kanilang pagkabahala sa puwersang militar na kontrolado ni Pang. Marcos. Hinikayat nilang umalis ang hukbong militar sa kapaligiran ng kampus.

Napakaisahan ng Sanggunian ng Mag-aaral at ng mga estudyante, habang sinusulat ito, na ipagpapatuloy ang barikada hanggang tiyak na walang puwersang militar ang makakapasok sa Pamantasan. Gayundin, patuloy ang boykoteo ng klase bilang pagsuporta sa mga weglisang tsuper.

pang mga mag-aaral ay naglakad lamang sa harap ng Pines Hotel nang mangyari ang insidente noong Enero 21.

Samantala, tinulisang ni Gary Olivar ng SDK ang "paninindak laban sa mga aktibista at mamaayan ng Baguio City na nagbunga ng kapinsalaan sa mga aktibista, kabilang na dito ang ilan mga kasapi ng SDK at KM. Ang ilan sa mga mag-aaral na ito ay bumaba sa Maynila upang makipagkonsulta sa amin tungkol sa dapat nilang gawin upang ipagtanggol ang kanilang mga kapatagan."

"Dapat nating maunawaan na ang pasismo ay hindi lamang nangyayari sa mga mag-aaral sa Baguio ngunit ito ay nangyayari rin sa lahat ng sulok ng Pilipinas."

tinulisang rin ni Fluellen Ortigas, tagapagsalita ng KM si Alkalde Luis Lardizabal ng Baguio. Ayon sa bahayag ng KM "sinubukan ng alkalde ng Baguio na umiwas sa pananagutan sa nangyari sa pamamagitan ng pag-sasabi niyang wala siya sa Baguio noon gayong siya ang panahon pandangal sa pulong ng PATA. Maraming mga saksi ang nagsabi na si Lardizabal ay na-roon habang nangyayari ang gulihuan at siya ang nag-aatas na gulihuan ang mga mag-aaral.

Nagbabalak ng isang demonstrasyon ang mga mag-aaral ng Baguio sa Peb. 8 upang tutulan ang nangyari noong Enero 21 at 22.

panoorin ang
Mendiola
Karagdagang pormasyon
sa tanggapang ng Collegian Vinzons Hall.

**The
PHILIPPINE COLLEGIAN**

Official Weekly Student Newspaper of the University of the Philippines

ANTONIO S. TAGAMOLILA
editor

SENEN V. SIASOCO
managing

EDUARDO T. GONZALEZ
FERNANDO T. BARICAN
associates

JOSE G. RIMON II
news

Judy Taguiwalo, features; Benito Tiamzon, Tristan dela Rosa, Rene Guioguio, research; Efren Cabrera, Debbie Ruiz, rewrite; Ramona Flores, Freita Bautista, Aristeo Celeste, Marvin Benanag, Zeny Mariano, Elpidio Sta. Romana, Jose Dalisay, newswriters; Manuel Gaspar, sports; Nory Palarca, photos; Jess Lucas, Willie Tañedo, Juanito Sy, art; Domingo Caruncho, exchange-circulation; Fred Panizales, Constantino Atos, Los Baños correspondents; Chito Sta. Romana, Mario Taguiwalo, Rey Vea, Boy Noriega, contributing.
AUGUSTO B. SANTOS
business

EDITORIAL

Raise high the barricades!

What the ruling class giveth, it taketh away. Designed as a premier institution for the cultural aggression of the colonial power and for the perpetuation of the dominant semi-feudal and semi-colonial culture, the university has been made to believe that academic freedom, immunity, sanctuary, and other such cherished notions were its inherent privileges.

Then came February 2, 1971. The harsh reality that is fascism was brought home. The troops of the puppet fascist government came marching in and in their wake left not only broken heads and broken windows but also the shattered remains of myths too many of us had clung on too long: that freedom can only be academic, that freedom is a "gift" that can not be taken back, that the campus can be a pocket of tranquility in a nation in convulsion.

After the military occupation, the university was much like a maiden despoiled. Shock, dismay and mourning for a ravaged academe were the initial reactions. But not for long. The Diliman community, united as never before behind the barricades, learned a lesson it has never learned in decades of ivory tower theorizing.

The scholar turned street fighter became a truly wiser man. The political science professor hurling molotovs gets to know more about revolution than a lifetime of pedagogy. The engineering and science majors, preparing fuseless molotovs or operating radio stations, the medical student braving gunfire to aid his fellow-activist, the coed preparing battle-rations of food, pillboxes and gasoline bombs, by their social practice realize that their skills are in themselves not enough—that the political education they get by using those skills against fascism is the correct summing up of all previous learning.

The struggle against the militarization of the campus calls for unity of all the sectors of the university. In capsule form, this is the nature of the wider struggle of the masses against the exploiters and oppressors. If the social practice of the barricades is in turn translated into an unequivocal acceptance of the theory of mass struggle against the evils of imperialism, feudalism and bureaucrat-capitalism, and if this theory is further translated into the social practice of the national democratic revolution then we can say that the university has fully learned the lessons of February 2nd.

It should not be forgotten that the Rape of Diliman as ordered by the fascist puppet president, sanctified by his puppet cabinet and undertaken by the notorious Metrocom and AID-trained police was the reaction of a bankrupt government all out to protect the interests of the imperialist-owned oil companies. It was the intensification of imperialist exploitation of the masses of the Filipino people which provoked the jeepney strike. And true to its puppet nature the fascist government seeks to quell by violence the righteous protest of the masses rather than bear pressure on the imperialists.

The unity of the campus against fascism is a most welcome development. The next task would be to strengthen our unity with the rest of the exploited masses against the roots of fascism: the triad of evils which strangle our society. If we do not do this then we will only be deluded by the dialogues, and compromising of the ruling classes. We will get bogged down in fruitless debates about academic freedom, sanctuary or immunity only to be shocked, dismayed and grieved again and again if and when the fascist government chooses to clamp down on the campus.

While raising high our barricades against the intrusions of the fascists, we should raise higher the cultural barricades of the revolution.

Only by burying the myth of academic freedom dictated by the conditions imposed by the fascists, can we be truly free to study and act and still study further act towards a society where not only academic but economic, political and cultural freedoms of the masses are guaranteed.

The moment of truth

• Antonio Tagamolila

I would like to clarify reports that I "handled the controls" of DZUP now known as the Voice of Free Diliman. Credits should go to the task force of engineering and physics students and an engineering professor which finally mastered the operations of our newest weapon—a liberated radio station in a liberated base. The only time I was at the mike was to issue a call to the staffers, for a much-delayed press work.

The full account of the epic that was the battle of Diliman will have to wait until the individual accounts of the thousands of students, instructors, workers and other campus residents have been compiled. Each had a story to tell because each had played a role in the united resistance offered by the campus community against the invasion of President Marcos' troops.

The hero of the day is undoubtedly Pastor Mesina, a freshman activist who was seriously wounded by an insane man we had allowed to roam in our midst.

The unity and the courage of the students, the faculty members and workers behind the barricades need no further elaboration from us. Everybody saw and had heard of the spontaneously barricaded, the skirmishes at the university avenue, at the Vinzon, at the residential areas, the final battle at the AS and the merciless raid of the dormitories.

Everybody knows how overwhelmingly the whole community supported the defenders of the liberated area around the AS; how food, water, gasoline and gunpowder poured into the liberated area, how the ingenuity of the students and faculty members produced miracles of resistance: fuseless molotov cocktails, skyrockets, a captured motorcycle with side car, a liberated radio station, etc.

What needs further analysis and criticism however is the role played by President Lopez during the whole affair. Monday: He ordered the tearing down of the barricades at all costs (as told by Security chief Alvarez and later denied by Lopez); To the near-fatal shooting of Pastor Mesina, he could only mutter that he had been anti-Campos for a long time. Tuesday: In the morning, he could only walk back and forth the firing line to be insulted by QCPD police chief and to be heckled by the students for his jelly-like vacillation; In the afternoon, he was summoned to Camp Aguinaldo to be further insulted by the top fascist brass while UP burned.

Wednesday: In the morning, he addressed the community, agreeing in principle to what the activists had long put into practice—which was to defend the barricades and kick the troops out of the university. No sooner had he done so than the truckloads of

soldiers impudently came rolling in. He got them out by what compromise we do not know but in the afternoon the fascists returned in greater force with firetrucks and a bulldozer.

Today, Thursday, he plans to go to march to Congress. Perhaps to beg for campus freedom?

Yet President Lopez says that "this was a moment of conversion." If this is an admission of the bankruptcy of his liberalism, then SP can best prove it by kicking out the outright reactionaries and agents in his staff. Starting from the brain of the 'counter-demo' (reportedly the administrative vice-president) to the brutally anti-student members of his security police. (The Student Council can supply him the names of the 15 securitymen who beat up and fired at the students). He can further prove it by flushing out all the Inocente Campos before one more life is endangered. And finally, he should stop the subtle harassments his administration has dealt on the student activists. He can then join us at the barricades if he wants to.

If, he continues to prove in the remaining days of the week that he cannot defend the rights of the university, if he succumbs to the pressure from above, then he should resign. The university will then be the wiser about the futility of liberalism.

The Landscape of Revolution

• J. Santiago L. Sta. Romana

The "democratic revolution" of Marcos has started: the Marcos forces have invaded the University of the Philippines.

Only a week after Marcos delivered his state of the nation address, the truth can no longer be hidden from the public consciousness: the so-called Marcos democratic revolution is simply another name for the heightened Marcos fascism.

The military aggression upon the University is a milestone by any standards. Not only is it the first full-fledged fascist intrusion in the whole history of the Diliman republic, it is likewise the most blatant rape of any university in the country. The shock has been tremendous. The military attack at the University was simply unthinkable. Not even in the wildest dreams of the campus liberals and sacristans could this happen, but the fascist aggression has already become a historical fact.

Yet it may have been the best shock that ever happened to the University from the viewpoint of the Second Propaganda Movement. The use of military force at the University only served to increase the political consciousness and struggle of the students and faculty. As a matter of fact, the military onslaught has successfully conveyed what hundreds of MDP press releases may never be able to achieve.

For one thing, the radicalizations of the academic community has never been so swift and so widespread. Whether one was a fratman or a Catholic actionist, a liberal or an ROTC officer, the radicalization process was inevitable. Fascism was no longer a piece of rhetoric; it now achieved a flesh-and-blood reality with the sight of charging gas-masked Metrocom troopers armed with deadly weapons. The hor-

izon for non-commitment was reduced to a razor's edge, and shades of grey in ideology turned to black or white questions. There was no longer any room for flabby moderation, as nobody could remain standing still while the storm raged within the University.

The popular resistance carried on by the UP students and faculty members against the military intrusion was a concrete test of their consciousness of struggle. With revolutionary courage and enthusiasm, the struggle was not in vain.

All in all, the fascist attack at the University actually contributed to the tremendous overall rise in revolutionary consciousness of the students and faculty in Diliman.

The University has long been used to the ring of the rhetoric of revolution—but with the events of the past days we have practically seen the landscape of a people's struggle, almost a glimpse, however romanticized, of a revolutionary base area.

The incredible outburst of revolutionary enthusiasm among activists and activated students, both girl and boy alike, was something that equalled, if not surpassed, the Battle of Mendiola. The children of the First Quarter Storm of 1970 were well in the way of making the First Quarter Storm of 1971, this time with all the historical consciousness and vigor that they could muster.

The landscape of revolution was almost complete, save perhaps for the outright display of "political power." There was a red flag, gloriously flying over the Arts and Sciences building, symbolic of the continuing university's struggle against the fascism of the state. Other red flags were waving vigorously over the Engineering and

Library buildings as the defense of Diliman continued. The barricades built around the university conveyed the clearcut but ominous message of struggle, and the proliferation of molotovs and pillboxes hauntingly meant that this was, indeed, no joking matter. All of a sudden in the University, the revolutionary dictum *Dare to struggle, dare to win* was no longer just a quotable quote: against the fascist onslaught, the University struggled and won.

The conversion of the UP radio station in to the Malayang Radyo Demokratikong Kommunidad Diliman was a major boost that carried the voice of the university activists into the Greater Manila area. The liberated radio station also served as an effective communications system within the university area. Even the technology of demo munitions cropped up with surprises: self-igniting molotovs, other types of mixed chemicals, and good old reliable kwitis (skyrockets) against the then low-flying but now high-flying helicopters.

The key element, of course, was the mass support. Kamia residents provided the food, fratmen helped in manning the barricades, girls moved up to the action frontlines, area residents provided refuge to the fleeing students. The backbone was provided no doubt by the hundred of activists who have been tried and tested in the rough and tumble of the national democratic struggle.

The University, in its anti-military struggle, became the laboratory for the practice of revolutionary theory. Indeed, the national democratic struggle soared to new and unexplored heights in the University with the historic events of this week. Despite all fascist attacks, the cultural revolution is definitely winning.